

Titel: Kapitel I.

Citation: "Kapitel I.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e8146.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel I.

Om Anklagen samt om Henvisning til og Forberedelse af Hovedforhandlingen.

§ 247.

Statsanklageren indbringer Sagen for Landsretten red en skriftlig affattet Anklage, som indleveres til Rettens Formand.

Ved Anklageskriftets Indlevering er Sagen anhängiggjort.

§ 248.

Anklageskriftet skal indeholde:

a) Statsanklagerens Navn.

b) Den Sigtedes Navn og hvad der ellers måtte udkræves til hans nøjagtige Betegnelse, hans Bopæl eller Opholdssted, forsåvidt det er bekjendt, med Angivelse af, om han er anholdt eller fængslet.

c) Angivelse af den Forbrydelse, for hvilken Anklage rejses, ved Hjælp af dens lovbestemte Kjendemærker eller dens i Loven hjemlede Betegnelse i Forbindelse med mulige Strafforhøjelses- og Strafnedsættelsesgrunde, samt med Tilføjelse af sådanne særlige Omstændigheder i Henseende til Sted, Tid, Gjenstand, Udførelsesmåde osv., som efter de i ethvert Tilfælde foreliggende Forhold udkræves til dens tilstrækkelige

og tydelige Betegnelse. Tillige nævnes det eller de Lovbud, i Henhold til hvilke Påstand om Straf for den pågjældende Forbrydelse agtes nedlagt. Anklagens Gjenstand kan angives alternativt, såvelsom principalt og subsidiært. d) Begjæring om, at Sagen må henvises til Hovedforhandling. Det må udtrykkelig bemærkes, om og i Henhold til hvilken Lovbestemmelse der andrages på Medvirkning af Nævninger eller på Forhandling for Landsretten uden saadan Medvirkning. Det Lovbud eller den Afgjørelse, som hjemler det valgte Værnething, bør påberåbes.

Hverken Udviklinger om de mod den Sigtede forhåndenværende Beviser eller af Retsspørgsmål må findes i Anklageskriftet.

Omfatter Anklagen flere Sigtede eller flere strafbare Handlinger af den samme Sigtede, bliver hver af disse punktvis at ommelde.

§ 249.

Med Anklageskriftet skulle følge Dokumenter og andre synlige Bevismidler, som Anklageren har i Hænde, og som agtes fremlagte under Sagen, de i § 219 tredie Stykke ommeldte Beretninger samt Udskrift af Retshandlinger, som måtte have fundet Sted under Efterforskningen, og af Forundersøgelsen, naar en

saadan har været foretagen.

Endvidere skulle medfølge så mange Gjenparter af Anklageskriftet, som der er Sigtede.

§ 250.

Samtidig med Anklageskriftets Indlevering skal Anklageren tilstille Rettens Formand en Fortegnelse, med Genpart for den Sigtede, over de Beviser, som han agter at fremføre under Hovedforhandlingen, med Bemærkning om, hvad han ved disse vil godtgjøre, og i Forbindelse dermed fremsætte sine til Bevisførelsens Forberedelse sigtende Andragender til Retten.

Andre Andragender til Retten, sigtende til at fremme Stræffesagens Formål, såsom om den Sigtedes Anholdelse eller Fængsling, Beslaglæggelse af hans Formue o. s. fr., stå Anklageren åbne, såsnart Anklageskriftet er

indleveret; de fremsættes skriftlig og tilstilles Rettens Formand.

§ 251.

Naar Rettens Formand finder,

- 1) at Anklageskriftet ikke tilfredsstiller Lovens Fordringer,
- 2) eller at den Forbrydelse, for hvilken Anklage er rejst, er udelukket fra Påkjendelse ved Landsretten, uden at dette beror på Skjøn over Stræffens rimelige Størrelse, og uden at Sammenhæng med en anden Stræffesag deri gjør Forandring,
- 3) eller at Sagen ikke er indbragt for ret Værnething,
- 4) eller at Anklageren ikke er påtaleberettiget,
- 5) eller at Handlinger af den Art, Anklagen angår, ikke ere Gjenstand for Straf,
- 6) eller at forfølgning er udelukket ved Forældelse, uden at dette beror på Skjøn over Stræffens rimelige størrelse, eller af lignende Grund er utilstedelig,

og naar derhos, hvis Manglen kan afhjælpes, det fornødne i så Henseende ikke sker inden en af Formanden fastsat Frist, sammentræder han med tvende Medlemmer af Retten til Afgørelse af Spørgsmålet, om Henvielse af Anklagen til Hovedforhandling strax skal nægtes, uden at videre Foranstaltninger træffes i Anledning af samme. Anklageren gives der Lejlighed til for Afgjørelsen at udtale sig skriftlig eller mundtlig.

Nægtes der Anklagen Fremme, afsiges Kjendelse herom.

§ 252.

Finder Retten ikke strax i Embeds Medfør at burde nægte Anklagen Fremme, meddeler Rettens Formand den Sigtede Gjenpart af Anklageskriftet og Bevisfortegnelsen. Ved Meddelelsen affordres den Sigtede Erklæring, om han selv har valgt en Forsvarer; hvis dette ikke er Tilfældet, beskikker Formanden efter Omstændighederne Forsvarer, hvem ligeledes gjenparter Milles.

Hensidder den Sigtede i fængsel på et andet Sted end Rettens sæde, og det er givet, at Hovedforhandlingen skal foregå her, kan Rettens Formand allerede på dette Tidspunkt foranstalte ham henbragt til samme.

§ 253.

Rettens Formand fastsetter en Frist for den Sigtede og den beskikkede Forsvarer til Indgivelse af de i § 254 ommeldte Andragender til Retten.

Fristen bestemmes således, at der bliver tilstrækkelig Lejlighed for de Pågjældende til at gjøre sig bekendt med Sagens Aktstykker, hvortil såvel den Sigtede som hans Forsvarer, være sig valgt eller bestikket, efter den stedfundne Meddelelse have Adgang; om de Foranstaltninger, der ere truffne med Hensyn hertil, gives fornøden Underretning. Fristen kan af Formanden forlænges, naar det begjæres, og særegne Grunde findes at tale derfor.

§ 254.

Den sigtede og den beskikkede Forsvarer have Adgang til, inden Udløbet af den i § 253 ommeldte Frist,

1) at andrage på, at der, førend Sagen videre fremmes, foretages Forundersøgelse, hvis en saadan ikke har fundet Sted, eller at en stedfunden Forundersøgelse fuldstændiggjøres, naar det angives, at nærmere betegnede Oplysninger derved kunne fremskaffes, som ville fjerne Mistanken mod den Sigtede eller godtgjøre Grunde til Straffrihed;

2) at andrage på, at Henvisning af Anklagen til Hovedforhandling må blive nægtet, naar det påståes, at enten nogen af de i § 251 nævnte Omstændigheder foreligger, eller at der ved de stedfundne Efterforskninger eller Forundersøgelsen ikke er fremkommet rimelig Grund til Mistanke mod den Sigtede eller er oplyst Omstændigheder, som begrunde hans Straffrihed;

3) at fremkomme med Andragender og Erklæringer om Sagens Henvisning til Nævninger eller til Landsretten uden Nævninger ;

4) at indlevere en Fortegnelse over Beviser, som agtes fremførte under Hovedforhandlingen, med Bemærkning om, hvad der ved disse skal godtgjøres, og i Forbindelse dermed at fremsætte Andragender til Retten, sigtende til Bevisførelsens Forberedelse.

Ovennævnte Andragender indgives skriftlig til Rettens Formand tilligemed Gjenpart, som tilstilles Anklageren.

Er den Sigtede fængslet, blive hans Andragender og Erklæringer på Begjæring at modtage af Undersøgelingsdommeren til Retsbogen; denne har ved Anklageskriftets Meddelelse udtrykkelig at gjøre ham opmærksom på den ham efter nærværende Paragraf tilkommende Net. Udskrift af Retsbogen tilstilles snarest mulig Rettens Formand, som meddeler Anklageren, naar og hvor Adgang til Gennemsyn af samme står ham åben.

Den beskikkede Forsvarer kan ikke mod den Sigtedes Villie andrage på nægtelse af Henvisning til Hovedforhandling af Grunde, som Retten ikke i Embeds medfør kan tage i Betragtning, ej heller på Henvisning til Nævninger, medmindre han antager den hjemlet ved § 11 Nr. 1.

§ 255.

Andre Andragender til Retten end de i § 254 ommeldte, hvortil der med Hensyn til den anhängiggjorte Sag findes Anledning for Hovedforhandlingen, stå den Sigtede, den beskikkede Forsvarer eller andre Vedkommende åbne, såsnart Meddelelse af Anklageskriftet har fundet Sted. De fremsættes skriftlig og tilstilles Rettens Formand; er den Sigtede fængslet, har han Ret til at fremsætte dem til Retsbogen for Undersøgelsesdommeren, som snarest mulig tilstiller Rettens Formand fornøden Udskrift.

§ 256.

Efter Udløbet af den fastsætte Frist eller tidligere, hvis det begjæres af den Sigtede og den beskikkede Forsvarer, træffes Afgjørelse, om Sagen skal henvises til Hovedforhandling, og i bekræftende Fald, om den skal henvises til Nævninger eller ikke, samt om Forening eller Adskillelse af Søgsmål. I Forbindelse hermed træffes Afgjørelse om Foranstaltninger sigtende til Bevisførelsens Forberedelse eller iøvrigt til Opnåelsen af Stræffesagens Formål; dog bør forsåvidt Fristens

Udløb ikke afventes, naar Forholdene ikke tilstede Opsættelse.

Retten træffer Afgjørelsen:

1) angående de i § 254 Nr. 1 og 2 ommeldte Andragender, samt naar Anklagen i Embeds Medfør nægtes Fremme;

2) angående Andragende om Henvisning til Nævninger udenfor Lovens almindelige Regler, samt naar Spørgsmålet, om en Sag i Henhold til disse skal henvises til Nævninger eller ikke, enten er omstridt mellem Parterne, eller, uden at dette er begrundet i den Sigtedes Valgret, afgjøres i Strid med Anklagerens Begjæring;

3) angående Foranstaltninger i Bevisførelsens eller iøvrigt i Sagens Interesse med Undtagelse af Beslutning om Vidners eller Syns- eller Skjønsmænds Indkaldelse til Hovedforhandlingen samt Foranstaltninger, der ere påtrængende. Andre Afgjørelser end de ovenfor nævnte

kunne træffes af Formanden i Rettens Navn. Forend Afgjørelsen træffes, kan Formanden eller Retten indhente Oplysninger og Erklæringer, ved Undersøgelsesdommeren lade afhøre Vidner m. V. Adgang til herved fremkomne nye Aktstykker står Parterne åben efter Formandens nærmere Bestemmelse.

§ 257.

Om de Spørgsmål, som i Henhold til § 256 skulle afgjøres af Retten, tages Bestemmelse af Rettens Formand i Forbindelse med to andre Medlemmer. Afgjørelsen træffes i et ikke offentligt Retsmøde, som Anklageren, den Sigtede og dennes Forsvarer have Ret til at overvære, og i hvilket de nærmere kunne begrunde de af dem fremsætte Andragender, som foreligge til Afgjørelse. Rettens Formand underretter dem betimelig om mødets Afholdelse. Hensidder den Sigtede i fængsel på et andet Sted, end det, hvor Retten holdes, skal han dog kun, naar rettens Formand finder, at særlige Grunde tale for at efterkomme hans Begjæring derom, foranstaltes henbragt til mødet; i modfat Fald kan han enten indgive en skriftlig Udtalelse til Retten til Begrundelse af sine Andragender, eller afgive sin erklæring til Rets-

bogen for Undersøgelsesdommeren, som snarest mulig indsender Udskrift til Rettens Formand. Udeblivelse af nogen til Møde Berettiget hindrer ikke Afgjørelsen af de foreliggende Spørgsmål.

§ 258.

Sagen kan ved Kjendelse henvises til Forundersøgelse, naar der, efter hvad der foreligger, findes ikke at mangle rimelig Grund for et herom fremsat Andragende, eller i Embeds medfør, naar det findes fornødent, forend Beslutning tages i Anledning af et Andragende om at nægte Anklagen Fremme.

Om Forundersøgelsen gjælde de i 3die Afsnit Kap. II givne Regler med de af Sagens Stilling flydende Lempelser. Udskrift af samme tilstilles Rettens Formand og Anklageren; den Sigtede og hans Forsvarer have Ret til at gjøre sig bekendt med den efter Formandens nærmere Beslutning.

Efter at have modtaget Udskrift af den sluttede Forundersøgelse, har Anklageren inden en Uge at indlevere nyt Anklageskrift, forsåvidt han ikke vil henholde sig til det tidligere indgivne.

§ 259.

Anklagens Henvisning til Hovedforhandling kan nægtes, naar et herom fremsat Andragende findes begrundet, eller i Embeds medfør, naar nogen af de i § 251 nævnte Omstændigheder findes at foreligge. Det er ikke til Hinder for at nægte Anklagen Fremme af en af de sidstmeldte Grunde, at Retten ikke har fundet Anledning til i Henhold til § 251 strax at nægte Henvisning.

Om nægtelsen, som kan omfatte Anklagen i det Hele eller for en Del, afsiges Kjendelse.

Er der nægtet Anklagen Fremme delvis, påhviler det Anklageren inden en af Rettens Formand ved Kjendelsens Meddelelse fastsat kort Frist at indlevere et overensstemmende med Kjendelsen rettet Anklageskrift. Sker dette ikke, ansees Forfølgning for frafalden.

§ 260.

Ved Afgjørelsen af Andragender om Indkaldelse af Vidner eller om Udmeldelse eller

Indkaldelse af Syns- eller Skjønsmænd bliver det at tage i Betragtning, om der er Grund til deraf at vente noget Udbytte til Sagens Oplysning, hvorved navnlig tages Hensyn til, om der foreligger en fuldstændig og troværdig Tilståelse af den Sigtede, eller om flere Vidner ere bragte i Forstag til at forklare om et og samme Punkt. Naar den Sigtede har andraget på Indkaldelse af Vidner, kan det gjøres til Betingelse for at tage Andragendet til følge, at Sikkerhed stilles for de derved forårsagede Udgifter.

Bestemmelser om Foranstaltninger sigtende til Bevisførelsens Fremme eller iøvrigt til at fremme Stræffesagens Formål kunne ogsaa træffes i Embeds medfør; en særegen Fartegnelse affattes over Beviser, som i Henhold hertil blive at fremføre under Hovedforhandlingen.

§ 261.

Om Afgjørelser i Sagen, som træffes i Henhold til Bestemmelserne i dette Kapitel, underrettes alle Vedkommende.

Er Sagens Henvisning til Hovedforhandling besluttet, giver Formanden i Henhold hertil Anklageskriftet fornøden Påtegning. Påhviler det Anklageren ifølge § 259 sidste Stykke at indkomme med et rettet Anklageskrift, sier Påtegningen, naar dette er indleveret og af Formanden fundet stemmende med Rettens Kjendelse.

De følger, som ved Lovgivningen ere knyttede til den Omstændighed, at en Perfon er sat under Tiltale for en

Forbrydelse, indtræde, naar Henviſning til Hovedforhandling af den rejſte Anklage er besluttet overensſtemmende med foranſtående Regler.

§ 262.

Formanden berammer Dagen, på hvilken, eller, forſåvidt Sagen ſkal behandles i en af de regelmæssig tilbagevendende Samlinger. og Dagen endnu ikke kan angives, Samlingen, hvilken Hovedforhandling af den henviſte Sag ſkal finde Sted; i ſidſte Fald berammes Dagen ſå ſnart ſke kan.

Det iagttages, at den nærmeste Tægtedag eller Samling vælges, ſom Forholdene tilſtede, og til hvilken der kan gives alle Vedkommende behørigt Varsel.

Ordentligviſ bør den Sigtede have en Uges Varsel til Dagen eller Samlingen; kortere Varsel kan vælges, naar den Sigtede og Forsvareren begjære det eller ſamtykke deri; længere Varsel kan vælges, naar Rettens Formand finder, at det almindelige Varsel af ſæregne Grunde er utilſtrækkeligt.

En senere Tægtedag end den, der vilde følge af ovenſtående Regel, kan berammes, naar ſæregne Grunde findes at gjøre en Afvigelse nødvendig.

§ 263.

Om Berammelsen af Hovedforhandlingen underretter Rettens Formand Anklageren, Forsvareren ſamt i Nævningesager Formanden for Udvalget til Aarsliſtens Dannelse.

Den Sigtede indkaldes til det berammede Mede ved en ſkriftlig Stævning, ſom uſtedes af Rettens Formand i Rettens Navn. Om de Foranſtaltninger, ſom ere trufne for at give alle Vedkommende behørig Adgang til Gjennemſyn af Sagens Aktſtykker, meddeles ſamtidig Underretning, Vidner ſamt Syns- og Skjønsmænd, hvis Indkaldelse til Hovedforhandlingen er besluttet, indkaldes af Formanden.

Hensidder den Sigtede i fængſel eller Vidner, Syns- eller Skjønsmænd i Forvaring på et andet Sted end det, hvor den berammede Hovedforhandling ſkal foregå, foranſtalter Rettens Formand dem betimeligt henførte til dette.

§ 264.

Over Nævningesager og andre Straffesager, ſom ere berammede til Foretagelse i en af Rettens Samlinger, affattes der af Rettens Formand med Retſſkriverens Biſtand en ſamlet Retsliſte, hvori angives de Sager, ſom ville blive fortagne, ſamt ſåvidt mulig de Dage, til hvilke de enkelte Sager ere berammede. Denne Retsliſte bekjendtgjøres en Uge for Retſſamlingens Begyndelse ved Opſlag på det Sted, hvor Retten ſkal holdes.

Senere Forandringer eller Tillæg, ſom gjøres for eller under Samlingen, indføres ſtrax på Retsliſten.

Over Sager, ſom berammes til Foretagelse udenfor Samlingerne, affattes for hver enkelt Retsdag en Retsliſte, ſom bekjendtgjøres ved Opſlag mindſt 3 Dage for Retsdagen; Forandringer eller Tillæg indføres ſtrax.

Retsliſten optages ſtrax i en Retsbog, ſom fores dels for Nævningesager dels for andre Straffesager.

§ 265.

Naar det er overdraget et Medlem af højesteret at være Formand for Landsretten, hvad Nævningesager angår, påhviler det ham i betimelig Tid for Samlingens Begyndelse at roere tilstede ved rettens sæde, !)g derefter, om fornøden: med Bistand af den for andre Straffesager beskikkede Formand, at væretage de efter ovenstående Regler Rettens Formand påhvilende Pligter med Hensyn til de Sager, som ere eller blive henviste til Nævninger.

§ 266.

Naar under en stedfindende Hovedforhandling Anklage for andre Handlinger rejses, kan denne uanset Reglerne i dette Kapitel strax medtages under Forhandlingen, naar enten den Sigtede og den beskikkede Forsvarer indvilge deri, eller den Forbrydelse, som den nye Anklage angår, er begået af den Sigtede under selve Hovedforhandlingen, og naar Retten iøvrigt Intet finder til Hinder derfor. Anklagen kan da fremsættes mundtlig til Retsbogen.